

Заплакалъ, заревалъ съ гласть Лѣнивецъ Хансъ, но що можалъ да стори? . . .

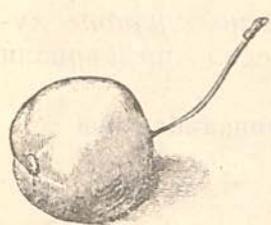
Самъ проспалъ щастието си, — чикой не му билъ виновенъ! . . .

Прѣвѣль: Огнянчо.

Играчки отъ глина

Взелъ Ненчо глина и почналъ да я меси. Месилъ, месилъ и глината станала мека. Отщипналъ Ненчо малко парченце отъ глината и

почналъ да го валя между длани тѣ си. Валялъ, валялъ го и направилъ топченце. Направилъ Ненчо друго топченце, притѣжпилъ го отъ една страна и му направилъ трапчинка. Поставилъ отгорѣ на

топченцето опашница отъ глината и топченцето заприличало на сѫщинска ябълка.

Взелъ други двѣ кѣсчета глина, направилъ по-малки топчета, боядисалъ ги червени, поставилъ имъ тѣнки опашчици и направилъ череши.

Колкото повече лепилъ Ненчо, толкова по-хубави играчки излизали изъ подъ малкитѣ му ржички. Той направилъ отъ глината чашка, чайникъ, патица и

